

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113234277
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3113234277.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., ul. J. XXXX/X, zastúpený JUDr. I. T. ml., advokátom so sídlom v P., ul. J. X. XXX proti odporkyni: C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., ul. I. Y. XXXX/X, o zaplatenie 2.028,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16. októbra 2014, č. k. 17C/146/2014-72, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku II. m e n í tak, že p o v o ľ u j e odporkyni dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľa, počnúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Výrok III. napadnutého rozsudku m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 119,65 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. I. T. ml., advokáta, do troch dní.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom výrokom I. okresný súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.028,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 84,74 eur od 15.12.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 35 eur od 20.12.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 100 eur od 14.01.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 17 eur od 19.01.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 350 eur od 16.06.2012 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 125,20 eur od 21.06.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 125,20 eur od 24.07.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 125,20 eur od 22.08.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 125,20 eur od 29.09.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 125,20 eur od 19.10.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 125,20 eur od 22.11.2012 do zaplatenia, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 210,58 eur od 28.02.2013 do zaplatenia, vo výške 5,50 % ročne zo sumy 70 eur od 22.06.2013 do zaplatenia, vo výške 5,50 % ročne zo sumy 150 eur od 30.07.2013 do zaplatenia, vo výške 5,50 % ročne zo sumy 130 eur od 12.10.2013 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 130 eur od 22.11.2013 do zaplatenia. Výrokom II. povolil odporkyni dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 125 eur mesačne, ktoré sú splatné v 15. deň kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom III. odporkyňu zaviazal nahraďiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 598,24 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 122 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 476,24 eur. V rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ sa domáhal proti odporkyni zaplatenia dlžnej sumy vo výške 2.028,52 eur spolu s úrokom z omeškania, pričom svoje právo na žalovanú sumu odôvodnil právom ručiteľa požadovať od dlžníka náhradu za plnenie poskytnuté veriteľovi podľa § 550 Občianskeho

zákonníka. Odporkyňa v priebehu konania pred súdom nárok uplatnený žalobou uznala čo do rozsahu i čo do výšky. Preto súd rozhodol podľa § 153a ods. 1 ods. 3 O.s.p. rozsudkom pre uznanie a priznal navrhovateľovi žalobou uplatnenú sumu spolu s príslušenstvom. Odporkyni povolil dlžnú sumu zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 125 eur. Pri tomto rozhodnutí vzal do úvahy vyjadrenie odporkyne, že je samoživiteľkou štyroch detí, pričom v súčasnosti je s dva a pol ročnou dcérou na rodičovskej dovolenke. Nemá možnosť sa zamestnať, nakoľko dcére nebola pridelená škôlka a o dieťa sa jej nemá kto postarať. Konštatoval, že mesačný príjem odporkyne predstavuje sumu celkovo 276 eur a výživné na deti v sume 190 eur. Odporkyňa je teda v ťažšej sociálnej situácii, pretože sa sama stará o štyri nezaopatrené deti, pričom o jedno z nich sa stará celodenne. Pri určení výšky mesačnej splátky však vzal do úvahy aj záujem navrhovateľa, ktorý ako ručiteľ spláca záväzok odporkyne, preto rozhodol o výške splátky aspoň v sume, ktorá zodpovedá aktuálnej výške splátky, ktorú platí navrhovateľ veriteľovi odporkyne. S takouto výškou splátky navrhovateľ súhlasil. S výškou splátky v sume 10 eur mesačne, ako ju navrhovala odporkyňa, nesúhlasil s tým, že takéto plnenie by znamenalo plnenie dlhu po dobu dlhšiu ako 200 mesiacov (viac ako 16,5 roka), čo by bolo zjavne nespravodlivé vo vzťahu k navrhovateľovi, aj napriek zhoršenej ekonomickej situácii odporkyne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi priznal plnú náhradu trov konania v sume 396,86 eur. Mal za to, že v danej veci nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Vychádzal z toho, že trovy právneho zastúpenia v takejto výške zavinila čiastočne, resp. v rozhodujúcej miere práve odporkyňa, ktorá podala proti platobnému rozkazu odpor a následne jeden deň pred pojednávaním nárok navrhovateľa uznala. Tým vznikli trovy právneho zastúpenia pozostávajúce aj z dvoch následne poskytnutých úkonov právnej služby právnym zástupcom navrhovateľa - vyjadrenie k odporu a účasť na pojednávaní.

Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa. V odvolaní uviedla, že u nej existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, spočívajúce v jej osobných a majetkových pomeroch a zárobkových schopnostiach, pre ktoré dôvody nie je možné priznať navrhovateľovi náhradu trov konania v plnej výške. Nedisponuje peňažnými prostriedkami, z ktorých by mohla uhradiť navrhovateľovi trovy konania bez súčasného ohrozenia svojho sociálneho postavenia, nevlastní hnutelný ani nehnuteľný majetok, ktorý by jej umožňoval získať peňažné prostriedky. Považuje tiež za spravodlivé, aby odporca zaplatil aspoň časť pôžičky tak, ako boli dohodnutí, pretože pôžičku si brala pre jeho potreby; pôžička bola napísaná na ňu len z dôvodu, že mala dostačujúci príjem na poskytnutie. Ďalej žiadala, aby jej súd povolil splátku v nižšej výške, keďže výška splátky 125 eur je pre ňu nereálna. Po zaplatení výdavkov jej nezostáva ani životné minimum, pritom ak nebude schopná splátku splatiť, čo je reálne, môže to viesť až k exekúcii a k zhoršeniu jej finančnej situácie. Žiadala, aby jej súd povolil dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 50 eur mesačne.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne písomne nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti výrokov II. a III. podľa § 220 zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pretože nešlo o rozhodnutie vo veci samej, ale o zmenu výrokov, ktoré sú procesnej povahy.

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nerozhodol správne, a že v predmetnej veci je na mieste aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Z cit. zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade, pokiaľ účastník má povinnosť platiť náhradu trov ďalšiemu účastníkovi v zmysle ust. § 142 až § 146 O.s.p., možno na zmiernenie dopadov aplikovať ust. § 150 ods. 1 O.s.p.. Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby sa jednalo o prípady hodné osobitného zreteľa, pričom ide tak o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, ako aj zo zásady

zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Predpokladom použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípady hodné osobitného zreteľa, avšak aj potom má byť jeho použitie výnimočné. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach na strane účastníkov konania, alebo v okolnostiach prípadu. Jeho použitie je odôvodnené tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducej tvrdosti.

V preskúmvanej veci je nepochybné, že navrhovateľ bol vo veci samej úspešný, preto by mu v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v zásade patrila plná náhrada trov konania, ktoré potreboval na účelné uplatnenie svojho práva. Odvolací súd však bol toho názoru, že v danej veci sa jedná o prípad hodný osobitného zreteľa, spočívajúci v okolnostiach na strane odporkyne, pre ktoré je namieste použitie ust. § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodnutí o trovách konania. Tieto okolnosti spočívajú v osobných pomeroch odporkyne, keď už súdom prvého stupňa bolo zistené, že odporkyňa je samoživiteľka, sama sa stará o štyri nezaopatrené deti, pričom o jedno z nich celodenne a jej celkový mesačný príjem predstavuje sumu len 276 eur a výživné na deti v sume 190 eur. Odvolací súd bol toho názoru, že pri takomto príjme odporkyne a pri jej sociálnej situácii, trovy konania tak, ako si ich vyčíslil navrhovateľ, v sume 598,24 eur by odporkyňa celkom zjavne nebola schopná uhradiť. Preto rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 1/5 z vyčíslených trov konania, vo výške 119,65 eur.

Z rovnakých dôvodov odvolací súd zmenil aj výrok II. napadnutého rozsudku tak, že odporkyni povolil dlžnú sumu splácať v pravidelných splátkach vo výške po 50 eur mesačne, pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, keď odvolací súd sa stotožnil s názorom odporkyne uvedenom v odvolaní, že pokiaľ táto nie je reálne schopná splátku vo výške 125 eur mesačne zaplatiť, viedlo by to iba k následnému zosplatneniu celého dlhu a k vzniku existenčných ťažkostí odporkyne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, vzhľadom iba na čiastočný úspech odvolateľky v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.